

תצהיר

אני הח"מ, סיגל רוזן, נושאת מספר תעודת זהות ישראלית 02238983/7, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהירה בזאת בכתב כדלקמן:

1. שמי ומספר תעודת הזהות שלי הם כמפורט לעיל.
2. אני עושה תצהירי זה בתמיכה לתביעתה של הגב' ע'י' רה"ו בבית הדין האזורי לעבודה בתל אביב בתיק עב 6877/05.
3. אני עובדת כרכות תקשורת ב"מוקד סיוע לעובדים זרים", עמותה המסייעת למהגרי עבודה בישראל, מול רשויות השלטון.
4. בנוסף הנני מטפלת בהתנדבות בבעיות מהגרי עבודה במסגרת פעילות הקו החם במוקד. במסגרת זו קיבלתי ביום שלישי, 14.06.05, שיחת טלפון מכומר קתולי בשם האב בן, שביקש לדעת באם נוכל לסייע לאחת המאמינות בכנסייתו, אזרחית הודית העובדת בישראל במשק בית מספר שנים. לדברי האב בן, האישה נוהגת לנסוע לביתה מדי שנה לחופשה ואילו השנה מעסיקה אינם מאפשרים לה לנסוע לראות את בתה. מאחר והאב בן מסר לי שלאישה אין מכשיר טלפון נייד, ביקשתי שימסור לה את מספר טלפוני.
5. ב – 25.06.05 העובדת, שהזדהתה בשם ע'י' רה"ו, יצרה עמי קשר טלפוני. כשביקשתי לדעת כיצד ניתן ליצור איתה קשר, הבהירה לי שאין לה מכשיר טלפון ושהיא מתקשרת מטלפון הנייד של השומר בבניין המגורים בו הנה מתגוררת עם מעסיקה. הבנתי מדבריה שהיא עובדת כארבע שנים עבור מעסיקים ממוצא הודי המתגוררים ברמת אביב, מדי שנה היא חוזרת להודו לבקר את בתה הקטנה ואילו השנה מעסיקה אינם מאפשרים לה לנסוע לחופשה. מאחר והם מחזיקים בדרכונה, היא אינה יכולה לנסוע ללא רשותם. ע'י' רה"ו ביקשה את עזרת המוקד על מנת שתוכל לבקר את בתה בחודו.
6. לשאלתי ענתה ע'י' רה"ו שהיא מרוויחה \$200 לחודש בלבד. הבהרתי לה ששכרה נמוך באופן משמעותי משכר המינימום הקבוע בחוק והצעתי לה סיוע בתביעת זכויותיה המגיעות לה ממעסיקה.
7. לאחר שהביעה רצונה בכך, יצרתי קשר עם עו"ד אבנר בנטוב ולאחר מספר ימים, כשע'י' רה"ו התקשרה אלי פעם נוספת, הודעתי לה שעו"ד בנטוב מסכים לסייע לה בתביעתה. הסברתי לה שיהיה עליה להגיע למשרדו של עו"ד בנטוב לצורך הסדרת התביעה אך היא טענה שאין באפשרותה לעזוב את מקום עבודתה ומגוריה ללא רשות מעסיקה.
8. ע'י' רה"ו יצרה עמי קשר מספר פעמים שלא תועדו ביומני בניסיון לתאם מועד לעזיבת מקום עבודתה אך לא הצלחנו לתאם מועד מדויק משום שלא ידעה לומר מתי מעסיקה ישהו מחוץ לדירה.

9. ג'ש"ה הבהירה לי שמאחר וכמעט שלא יצאה מבית מעסיקיה במהלך שנותיה בישראל, אין לה כל חברים או מכרים אצלם תוכל ללון. היא ביקשה שנדאג עבורה למקום מגורים חליפי מיד עם עזיבתה את בית מעסיקיה. כמעט בכל שיחותינו, ג'ש"ה הביעה את חששה מהיעדר מקום מגורים חליפי באם תעזוב את מעסיקיה והדגישה שאין ברשותה כל מזומנים או רכוש שבאמצעותם תוכל להתפרנס.

10. מתנדבי "מוקד סיוע לעובדים זרים" הסדירו עבור ג'ש"ה מקום מקלט ללא תשלום ואני עדכנתי בכך את ..

11. ביום שלישי 05.07.05, שוב יצרה עמי ג'ש"ה קשר טלפוני ומסרה שהיא מעוניינת לעזוב את מקום עבודתה תוך שבוע לכל היותר שכן היא אינה יכולה עוד להישאר שם. סיכמנו שהיא תודיע לי מועד מדויק בו תוכל לעזוב את הבית בהקדם.

12. ביום 12.07.05 בבוקר התקשרה ג'ש"ה ומסרה שהבינה כי מעסיקיה יוצאים לארוחת ערב וכי אוכל לאספה לאחר השעה 21:00 בערב. מסרנו האחת לרעותה סימני זיהוי וקבענו להיפגש מתחת לבניין בו התגוררה ברחוב בשעה 21:30 בערב.

13. בשעה היעודה יצאה ג'ש"ה מהבניין עם שלוש שקיות אשפה ובהן כל בגדיה. היא נראתה מבוהלת ונרגשת והסתכלה לצדדים בחשש עד שהתרחקנו מהמקום. במהלך הנסיעה ג'ש"ה חזרה על דבריה בנוגע לכך שאין ברשותה אמצעי קיום וחזרה ווידאה שלא תידרש לשלם עבור שהייתה ומזונה במקלט.

14. אני מאשרת כי זהו שמי, זו חתימתי, ותוכן תצהירי אמת.

סיגל רוזן

אישור

הנני הח"מ, עו"ד יונתן ברמן מאשר כי, ביום 26.04.06 התייצבה בפני הגב' סיגל רוזן, המוכרת לי אישית, ולאחר שהוזהרה כי עליה להצהיר את האמת וכי תהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק אם לא תעשה כן, אישרה את נכונות ההצהרה הנ"ל וחתמה עליה.

40236 מ.ר. ג'ש"ה
רננה ברמן, עו"ד
חותמת

חתימה